

9. Cemenjuk T. Ocinvannja dijaj'nocti cepedn'ogo zagal'noocvitnogo zakladu / T. Cemenjuk // Ocvita i upavlinnja, 1998. – № 1. – P. 55 - 62.
10. Стрепикозин В. М. Упавлиннџа навчал'ным процесом / В. М. Стрепикозин – К. : Оcvita, 2007. – 269 p.
11. Трет'џаков Л. Н. Рроблемы качествa обпавзованиџа / Л. Н. Трет'џаков. – М. : Наука, 1996. – 243 p.
12. Јаремџенко Р. С. Јакџет' оcvиты v Укпай'ny / Р. С. Јаремџенко. – К. : Libpa, 2011. – 157 p.

УДК 74.584 (4 Укр) 738. 11

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ОСВІТИ У ВИЩОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Петриченко Л.О., перший проректор

*Комунальний заклад „Харківська гуманітарно-педагогічна академія”
Харківської обласної ради, провулок Руставелі, 7, м. Харків, Україна*

kharkivska_hgpa@ukr.net

У статті розглянуто теоретичні засади управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі. Проаналізовано та уточнено поняття якості. Розглянуто критерії якості вищої освіти. Визначено принципи ефективного управління. Показано сукупність компонентів, що складають сутність теоретико-методологічних засад.

Ключові слова: управління, якість, теоретичні засади, ВНЗ, педагогічний ВНЗ

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ УПРАВЛЕНИЯ КАЧЕСТВОМ ОБРАЗОВАНИЯ В ВЫСШЕМ ПЕДАГОГИЧЕСКОМ УЧЕБНОМ ЗАВЕДЕНИИ

Петриченко Л.О.

*Коммунальное учреждение „Харьковская гуманитарно-педагогическая академия”
Харьковского областного совета, переулок Руставели, 7, г. Харьков, Украина*

kharkivska_hgpa@ukr.net

В статье рассмотрены теоретические основы управления качеством образования в высшем педагогическом учебном заведении. Проанализированы и уточнены понятия качество. Рассмотрены критерии качества высшего образования. Определены принципы эффективного управления. Показано совокупность компонентов, составляющих сущность теоретико-методологических основ.

Ключевые слова: управление, качество, теоретические основы, вуз, педагогический вуз.

THEORETICAL FOUNDATIONS QUALITY MANAGEMENT EDUCATION HIGHER PEDAGOGICAL INSTITUTES

Petrichenko L.O.

*Public Institution „Kharkiv Humanitarian Pedagogical Academy” Kharkiv regional council,
Rustaveli Lane, 7, Kharkov, Ukraine*

kharkivska_hgpa@ukr.net

The article examines the theoretical principles of quality management in higher education teacher education. Analyzed and a concept of quality. The criteria of quality of higher education. The principles of good governance. Shown a set of components that make up the essence of the theoretical and methodological foundations. Analysis of the effectiveness of quality management education in the higher pedagogical educational institution proves that the quality management system of the educational process in the university teaching is mainly controlling the character i did not diagnose the causes of successes and shortcomings of the educational process and, therefore, does not allow its targeted correction. The main goal of vocational education is to train qualified employee the appropriate level and profile competitive labor

market, competent, who is fluent in his profession and is oriented in related fields ready for continuous professional development, social and professional mobility. Analysis of the problem of quality management education degree showed that the approaches to solving this problem is very actual variation and a common position on this range of issues in science is not produced. It was found that the quality management education in higher educational institutions - is the development and implementation of measures that allow to provide educational services such quality that ensures compliance with the requirements of the result ordering. This quality management education provides for the design, achieve and maintain the quality of the educational process, its implementation and results. Problem analysis methodology for quality management education in pedagogical universities allowed to prove the theoretical and methodological principles of quality management in higher education teacher education.

Key words: management, quality, self-appraisal, universities, pedagogical universities.

Постановка проблеми. Сьогодні в Україні відбувається становлення нової освітньої системи. Цей процес супроводжується суттєвими змінами в педагогічній теорії та практиці навчально-виховного процесу, визначається системою концептуальних ідей і поглядів на стратегію й основні напрями розвитку освіти. Тому особливого значення набуває проблема якості освіти, яка стала наріжним каменем у реформуванні національних освітніх систем як в Україні, так і в багатьох країнах світу.

Згідно з Національною доктриною розвитку освіти, головним завданням державної політики в галузі освіти України є забезпечення якості професійної освіти та її постійне підвищення відповідно до демократичних цінностей, ринкових засад економіки, сучасних науково-технічних досягнень.

Якісна освіта розглядається сьогодні як один із індикаторів високої якості життя, інструмент соціальної та культурної злагоди й економічного зростання. Міжнародне співтовариство нині хвилює питання якісної освіти з проекцією на набуття молоддю життєвих компетенцій, її успішне входження в сучасне суспільство.

Більшість науковців і практиків, які працюють у галузі освіти, вважають проблему підвищення якості вищої освіти центральною для реформування освіти загалом. Сучасні реалії висувають нові вимоги до управління якістю освіти, зокрема, універсальності підготовки випускників загальноосвітніх та вищих навчальних закладів, їхньої адаптації до соціальних умов, особистісної орієнтованості навчального процесу, його інформатизації, визначають важливість освіти щодо забезпечення сталого людського розвитку.

Стратегія розвитку сучасного українського суспільства в умовах соціально-економічних реформ об'єктивно потребує підвищення вимог до якості освітньої системи та якості результатів освітнього процесу: професійної підготовки фахівців високої кваліфікації. Отже, проблема теоретико-методологічних засад управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі є актуальною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналізуючи розробленість проблеми підвищення якості освіти, слід зазначити, що вона знайшла віддзеркалення в працях таких учених: А. Алексюка, І. Бабіна, Я. Болюбаша, Т. Борової, В. Вернадського, Т. Вознюка, Ю. Гапона, А. Грехова, О.Галуса, О. Грищенко, В. Докучаєвої, В. Журавського, М. Згуровського, Г. Єльнікової, В. Казначєєва, О. Козаченко, Л. Колодкіна, К. Кондратьєва, В. Коптюга, В. Кременя, В. Крижко, М. Лазарєва, О. Лозинського, В. Лозової, Д. Медоуза, І. Мороз, С. Ніколаєнка, В. Паламарчука, А. Прокопенка, Г. Пономарьової, М. Степка, А. Суббетто, Г. Цехмістерової, В. Шинкарука, М. Фоменка, А. Харківської та ін.

Над проблемою підвищення якості освіти у ВНЗ працюють такі вітчизняні та зарубіжні науковці: В. Алфімов, Г. Артюх, Т. Боголюб, Т. Борова, Л. Даниленко, Г. Дмитренко, Г. Єльнікова, Л. Карамушка, В. Крижко, Н. Коломинський, В. Луговий, Є. Павлютенков, Є. Хриков, П. Ясінець та ін.

У контексті дослідження вагоме значення мають праці вітчизняних і зарубіжних дослідників, в яких розглядається проблема забезпечення якості результату освітнього процесу: Д. Алферова, В. Байденко, В. Бездухов, Н. Бібік, Л. Большакова, В. Бондар, Т. Борова,

Ю. Варданян, Р. Гільмеєва, І. Гришина, Г. Єльнікової, Є. Зеєр, І. Зимня, В. Кальней, Н. Кузьміна, Л. Мітіна, А. Маркова, О. Пометун, Г. Пономарьова, Т. Сорочан, Е. Соф'янц, В. Стрельников, А. Хуторський, Л. Шевчук, С. Шишов, П. Яременко та ін.

Розвиток теорії й методології управління в галузі вищої освіти, обґрунтованість закономірностей, принципів, функцій, методів управління якістю освітнього процесу досліджено провідними вітчизняними й зарубіжними вченими: В. Безпальком, Є. Березняком, Т. Боровою, Ю. Васильєвим, Г. Єльськовою, В. Зверєвою, Ю. Конаржевським, М. Кондаковим, В. Кричевським, Т. Лукіною, В. Масловим, В. Панасюком, М. Поташником, А. Субетто, Т. Шамовою, А. Харківською, Є. Хриковим та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Визначення й обґрунтування теоретико-методологічних засад управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Розглянути теоретичні засади управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі. Проаналізувати та уточнити поняття якості. Розглянути критерії якості вищої освіти. Визначити принципи ефективного управління.

Виклад основного матеріалу. Поетапне входження України до світового простору, інноваційні та модернізаційні процеси в освіті виявили наявність істотних суперечностей між потребами часу та реальним станом управління якістю освітнього процесу в навчальних закладах. Проблема якості освіти – одна з центральних у сучасній освітній політиці та науці.

Якість вищої освіти – це багатовимірне поняття, яке охоплює всі сторони діяльності вищого навчального закладу: навчальні та академічні програми, навчальну й дослідницьку роботу, професорсько-викладацький склад і студентів, навчально-матеріальну базу й ресурси. Поняття „якість вищої педагогічної освіти” визначено як збалансовану єдність якості умов, якості освітнього процесу та якості результату, відповідність освітньої системи меті, потребам і соціальним нормам (стандартам) освіти.

Структура якості вищої педагогічної освіти розглядається як сукупність характеристик процесу та його результатів. При цьому виділено такі складові: якість організаційно-управлінського забезпечення освітнього процесу (якість керівництва); якість викладання; якість змісту освіти; якість технології навчання; якість результатів освіти (сформованість професійної компетентності майбутніх учителів).

Також можна виділити внутрішні й зовнішні показники якості освіти у вищих педагогічних навчальних закладах. Зокрема, до внутрішніх характеристик якості належать: якість освітнього середовища, якість реалізації освітнього процесу, якість результатів освітнього процесу.

Зовнішні показники якості вищої педагогічної освіти характеризують її як соціальну інституцію, що відображає ефективність функціонування освітньої системи, її вплив на людину й суспільні процеси, задоволення потреб особистості й держави загалом. Усі показники якості вищої педагогічної освіти ми розглядаємо в нерозривній єдності як взаємозалежні та взаємообумовлені.

Основною метою професійної освіти є підготовка кваліфікованого працівника відповідного рівня й профілю, конкурентоздатного на ринку праці, компетентного, який вільно володіє своєю професією й орієнтується в суміжних сферах діяльності, готового до постійного професійного зростання, соціальної та професійної мобільності [1]. Установлено, що професійна компетентність майбутнього педагога – це інтегральна характеристика особистості майбутнього фахівця, що поєднує рівень необхідних знань, умінь, навичок, здібностей, професійно важливих якостей для ефективного виконання професійної

діяльності, які при достатній мотивації забезпечують самореалізацію та самовдосконалення особистості педагога в процесі професійної діяльності.

У структурі професійної компетентності майбутнього педагога наявні такі компоненти: професійно-когнітивний (загальнопрофесійні, загальнопедагогічні та загальнопсихологічні компетенції); професійно-діяльнісний (предметні та спеціальні компетенції); професійно-особистісний (особистісна (загальні та спеціальні здібності, професійно важливі якості), мотиваційна та комунікативна компетенції).

Аналіз проблеми управління якістю вищої педагогічної освіти засвідчив, що підходи до вирішення цього актуального завдання вельми варіативні та єдиної позиції з цього кола питань у науці не вироблено. З'ясовано, що управління якістю освіти у вищих педагогічних навчальних закладах – це розробка та здійснення системи заходів, які дозволяють ефективно надавати освітні послуги такої якості, яка забезпечує відповідність результату вимогам замовника. При цьому управління якістю освіти передбачає забезпечення проектування, досягнення й підтримки якості освітнього процесу, його реалізації та результатів [4].

Аналіз теоретико-методологічних підходів до управління якістю освіти дозволив виявити закономірності ефективного управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі, а саме: управління ефективно, якщо здійснюється на підставі, перш за все, компетентнісного системно-діяльнісного, особистісно орієнтованого, проблемно орієнтованого, програмно-цільового та інтерактивного підходів; управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі ефективно, якщо впроваджено систему менеджменту якості освітньої діяльності ВНЗ, яка відповідає вимогам та критеріям міжнародного стандарту ISO 9000; управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі ефективно, якщо використовуються сучасні інформаційні технології в управлінні ВНЗ; система управління якістю освіти ефективна, якщо містить такі основні етапи: проектування, збір інформації, аналіз інформації, ухвалення рішення, організацію роботи з ухвалення рішення, контроль виконання, аналіз ефективності дій; ефективність управлінської діяльності буде вищою якщо рівень професійної компетентності керівників вищих педагогічних навчальних закладів відповідає встановленим вимогам; управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі ефективно, якщо запроваджено систему постійно діючого моніторингу якості освіти у ВНЗ; управління якістю освіти у ВНЗ тим вища, чим вищий рівень організаційно-управлінського забезпечення якості результату освітнього процесу в педагогічному ВНЗ.

Виявлені закономірності дозволили визначити принципи ефективного управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі: принципи менеджменту якості освіти, принцип системності, принцип оптимального внутрішнього різноманіття системи, принцип соціальної детермінації та аналітичного прогнозування, принцип інформаційної достатності та оперативного регулювання, принципи фінансово-економічної раціональності, правової пріоритетності й законності, принцип єдності єдиноначальства і колегіальності в управлінні, принцип раціонального поєднання прав, обов'язків й відповідальності, принцип наступності в управлінні, принцип наукової компетентності, принцип гуманізації, принцип професійної компетентності, принцип успішної управлінської діяльності, принципи єдності мети, взаємодоповнюваності, цілеспрямованості й критеріальності, підпорядкованості мети в її ієрархії, систематичності оцінювання та встановлення багатоканального зворотного зв'язку; управління через самоуправління; випереджального управління.

Проведений теоретичний аналіз досліджень [3;5;6] із проблеми управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі дозволив визначити теоретико-методологічні засади управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі. Теоретико-методологічні засади управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі ми розуміємо як сукупність концепції, закономірностей, наукових підходів, принципів, функцій, методів та засобів до управління якістю освіти у ВНЗ, які забезпечують ефективність управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі [2; 3].

Аналіз проблеми методології управління якістю освіти у ВНЗ дозволив обґрунтувати теоретико-методологічні засади управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі, що базуються на виявлених закономірностях.

Проведений педагогічний аналіз наукової літератури з питань педагогічної діагностики [1;2], результати опитування незалежних експертів дозволили виділити такі критерії й показники ефективності управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі: якість освітнього середовища, критерій „професійна компетентність професорсько-викладацького складу”, критерій „якість організаційно-управлінської компетентності”, критерій „якість результатів освітнього процесу”, критерій „ефективність функціонування освітньої системи”.

Відповідно до виділених критеріїв і показників, запропоновано виділити такі рівні, що характеризують ступінь ефективності управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі: високий, оптимальний, достатній, критичний, низький.

Відповідно до визначених критеріїв і показників, розроблена система освітнього моніторингу ефективності управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі (моніторинг освітнього середовища, моніторинг професійної компетентності професорсько-викладацького складу, моніторинг соціально-психологічного клімату в педагогічному колективі, моніторинг організаційно-управлінської компетентності, моніторинг результатів освітнього процесу, моніторинг ефективності функціонування освітньої системи), яка реалізовується за допомогою розробленого діагностичного інструментарію.

Аналіз ефективності управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі доводить те, що система управління якістю освітнього процесу в педагогічних ВНЗ має переважно контролюючий характер і не діагностує причини успіхів і недоліків навчально-виховного процесу, і, відповідно, не дозволяє проводити його цілеспрямовану корекцію.

Окрім того, у системі управління якістю освіти педагогічного ВНЗ наявні елементи системи управління якістю освіти, які реалізуються частково. У педагогічному ВНЗ недостатньо розроблена система менеджменту якості освіти, яка відповідала б вимогам та критеріям міжнародного стандарту ISO 9000 (ці вимоги та критерії стосуються провідної ролі керівництва у створенні СМЯО, відповідної політики та стратегії, менеджменту персоналу, ресурсів та партнерів, менеджменту процесів, задоволеності споживачів, задоволеності персоналу, впливу на суспільство, результатів роботи ВНЗ); використовуються застарілі засоби впливу на якість освітніх послуг. Але, слід зазначити, що педагогічні ВНЗ працюють над створенням сертифікованої системи менеджменту якості освіти, розробляють політику та стратегію в цьому напрямі [6].

Загалом наявний недостатній рівень ефективності управління якістю освіти в педагогічних ВНЗ, що підтверджує актуальність дослідження. На сьогодні система якості освіти в педагогічних ВНЗ не повністю відповідає вимогам та критеріям міжнародного стандарту ISO 9000.

При цьому якість освітнього середовища перебуває на оптимальному рівні, професійна компетентність професорсько-викладацького складу, якість організаційно-управлінської компетентності й ефективність функціонування освітньої системи – на достатньому, якість результатів освітнього процесу – на критичному рівні [5].

Визначені теоретико-методологічні засади знайшли втілення й представлені як сукупність таких компонентів: методологічно-цільового, змістового, організаційно-управлінського, оцінювально-діагностичного, кожен із яких, будучи етапом цілісного процесу управління якістю освіти, має певну мету й власне змістове наповнення. Зазначені компоненти були об'єднані в модель управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі.

Висновки з дослідження та перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Отже, систематизація й узагальнений аналіз усього вищезазначеного вказують на ефективність визначених теоретичних засад управління якістю освіти у вищих педагогічних навчальних закладах, які представлені в моделі управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі.

Окреслено ті проблеми, які потребують додаткового вивчення, а саме: проблема методологічного забезпечення управління якістю освіти у вищих педагогічних навчальних закладах, відповідно до нових парадигм вищої європейської освіти.

Необхідно зазначити, що повноцінне вирішення проблеми теоретико-методологічних засад управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі можливе тільки в тісному зв'язку з подальшою розробкою його теорії в межах проблем усієї системи вищої освіти України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Єльнікова Г. В. Адаптивне управління: сутність, характеристика, моніторингові системи : Колективна монографія / Г. В. Єльнікова, Т. А. Борова, О. М. Касьянова, Г. А. Полякова та ін. [За загальною редакцією Г.В. Єльнікової] – Чернівці : Технодрук, 2009. – 572 с.
2. Петренко В. Л. Концептуальні проблеми модернізації вищої освіти / В. Л. Петренко // Матеріали міжнародної наукової конференції. – Донецьк : ДДУ: ПФ, 1998. – С. 7 – 15.
3. Петренко В. Л. Комплекс нормативних документів для розробки складових системи стандартів вищої освіти. Додаток 1 до наказу Міністерства освіти України від 31.07.98 № 285 зі змінами та доповненнями, що введені розпорядженням Міністерства освіти і науки України від 05.03.2001 №28-р / В. Л. Петренко // Інформаційний вісник «Вища освіта». – 2003. – № 10. – 82 с.
4. Петриченко Л. О. Теоретико-методологічні засади управління якістю освіти у вищому педагогічному навчальному закладі : монографія / Петриченко Л. О. – Харків : ФОП Андреев К. В., 2012. – 520 с.
5. Субетто А. Качество образования: проблемы оценки и мониторинга / А. Субетто // Образование. – 2000. – № 2. – С. 62 – 66.
6. Харківська А. А. Якість освіти в контексті європейського вибору України / А. А. Харківська // Наукові записки. Серія: Психолого-педагогічні науки (Ніжинський держ. унів. ім. М. Гоголя) [За заг. ред. проф. Є. І. Коваленко] – Ніжин : Видавництво НДУ ім. М. Гоголя, 2009. – № 2. – С. 5 – 10.

REFERENCES

1. Jel'nykova G. V. Adaptivne upravlinnja: sutnist', harakterystyka, monitoryngovi systemy : Kolektyvna monografija / G. V. Jel'nykova, T. A. Borova, O. M. Kas'janova, G. A. Poljakova ta in. [Za zagal'noju redakcijeju G.V. Jel'nykovoï] – Chernivci : Tehnodruk, 2009. – 572 s.
2. Petpenko V. L. Konceptual'ni ppoblemu modepnizacii' vyshhoi' ocvity / V. L. Petpenko // Materialy mizhnapodnoi' naukovoi' konfepencii'. – Donec'k : DDU: PF, 1998. – С. 7 – 15.
3. Petpenko V. L. Kompleks nopmatyvnyx dokumentiv dlja pozpobky skladvyx systemy ctandativ vyshhoi' ocvity. Dodatok 1 do nakazu Minocvity Ukrai'ny vid 31.07.98 № 285 zi zminamy ta dopovnennjamy, shho vvedeni pozpopjadzhennjam Minictepectva ocvity i nauky Ukrai'ny vid 05.03.2001 №28-p / V. L. Petpenko // Informacijnyj vicnyk «Vyshha ocvita». – 2003. – № 10. – 82 с.

4. Petrychenko L. O. Teoretyko-metodologichni zasady upravlinnja yakistju osvity u vyshhomu pedagogichnomu navchal'nomu zakladi : monografija / Petrychenko L. O. – Harkiv : FOP Andrijejev K. V., 2012. – 520 s.
5. Cubetto A. Kachectvo obpazovaniya: ppoblemu ocenki i monitopinga / A. Cubetto // Obpazovanie. – 2000. – № 2. – С. 62 – 66.
6. Harkivs'ka A. A. Jakist' osvity v konteksti jevropejs'kogo vyboru Ukrai'ny / A. A. Harkivs'ka // Naukovi zapysky. Serija: Psyhologo-pedagogichni nauky (Nizhync'kyj depzh. univ. im. M. Gogolja) [Za zag. red. prof. Je. I. Kovalenko] – Nizhyn : Vydavnyt'vo NDU im. M. Gogolja, 2009. – № 2. – С. 5 – 10.

УДК 378.11

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ КУЛЬТУРОЮ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Харківська А.А., д. пед. н., к. фіз.-мат. н., професор, проректор

*Комунальний заклад „Харківська гуманітарно-педагогічна академія”
Харківської обласної ради, провулок Руставелі, 7, м. Харків, Україна*

kharkivska_hgpa@ukr.net

У статті розглянуто особливості управління організаційною культурою вищого навчального закладу. Розкрито поняття „організаційна культура”. Охарактеризовано сутність та особливості організаційної культури. Подано складові організаційної культури. Розглянуто етапи управління іміджем ВНЗ як складовою організаційної культури вищого навчального закладу.

Ключові слова: організаційна культура, ВНЗ, управління, імідж, маркетинг, студенти.

ОСОБЕННОСТИ УПРАВЛЕНИЯ ОРГАНИЗАЦИОННОЙ КУЛЬТУРОЙ ВЫСШЕГО УЧЕБНОГО ЗАВЕДЕНИЯ

Харьковская А.А.

*Коммунальное учреждение „Харьковская гуманитарно-педагогическая академия”
Харьковского областного совета, переулок Руставели, 7, г. Харьков, Украина*

kharkivska_hgpa@ukr.net

В статье рассмотрены особенности управления организационной культурой вуза. Раскрыто понятие „организационная культура”. Охарактеризованы сущность и особенности организационной культуры. Подано составляющие организационной культуры. Рассмотрены этапы управления имиджем вуза, как составляющей организационной культуры высшего учебного заведения.

Ключевые слова: организационная культура, ВУЗы, управления, имидж, маркетинг, студенты.

FEATURES MANAGEMENT OF ORGANIZATIONAL CULTURE OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

Kharkovska A.A.

*Public Institution „Kharkiv Humanitarian Pedagogical Academy” Kharkiv regional council,
Rustaveli Lane, 7, Kharkov, Ukraine*

kharkivska_hgpa@ukr.net

The article deals with the features of managing organizational culture of higher education. Author determined the nature and characteristics of organizational culture. Posted elements of organizational culture. The stages of image management universities as part of the organizational culture of higher education. Organizational culture sets a sistem coordinates, forming a common cultural space, including the rules and behaviors, communication style, shared by all